



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Lucií Vítkovou, v právní věci

žalobce: **Generali Pojišťovna, a. s.**, IČ 61859869,
se sídlem Bělehradská 299/132, 120 00 Praha 2 – Vinohrady
zastoupeného Mgr. Robertem Němcem, LL. M., advokátem,
se sídlem Jáchymova 2/26, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **R [redacted] D [redacted]** narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupenému Mgr. Janem Dáňou, advokátem,
se sídlem Václavské náměstí 11/837, 110 00 Praha 1

o nahrazení nálezu finančního arbitra ČR č. j. [redacted] z 20. 7. 2018 a č. j. [redacted] z 25. 9. 2018 a o vzájemném návrhu

takto:

- I. Žaloba, aby rozsudkem byl nahrazen v plném rozsahu nálezu finančního arbitra č.j. [redacted] ze dne 20.7.2018 a rozhodnutí o námitkách č.j. [redacted] ze dne 25.9.2018, a to následovně:
- I. Výrok I. se mění tak, že nárok se zamítá.
 - II. Výrok II. se mění tak, že návrh se zamítá.
 - III. Výrok IV. se mění tak, že sankce ve výši 15 000 Kč se ruší a Česká republika je povinna vrátit žalobci částku ve výši 15 000 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, **se zamítá.**

- II. Vzájemný návrh žalovaného, aby soud uložil žalobci povinnost zaplatit žalovanému částku 336 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 216 000 Kč od 24. 1. 2014 do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, **se odmítá.**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal rozhodnutí soudu, kterým by byl nahrazen nález finančního arbitra uvedený ve výroku rozsudku tak, jak je uvedeno v petitu žaloby, když žalobce popsal průběh řízení před finančním arbitrem, započatý návrhem na zahájení řízení o vydání bezdůvodného obohacení v souvislosti s pojistnou smlouvou č. [REDAKCE] a [REDAKCE] uzavřených 7. 9. 2005 mezi žalobcem a účastníkem. Finanční arbitr následně 20. 7. 2018 vydal nález, kterým rozhodl o tom, že žalobce je povinen účastníkovi zaplatit částku 118 Kč, pojistná smlouva uvedená shora je částečně neplatná v ustanovení článku 12 odst. 1 zvláštních pojistných podmínek pro investiční životní pojištění ZPP IŽP 2005/01a návrh účastníka ve zbývajících částech byl zamítnut. Ve věci bylo taktéž rozhodováno o náhradě sankce ve výši 15 000 Kč uložené žalobci, neboť arbitr částečně návrhu účastníka vyhověl. Žalobce tímto napadal nález v rozsahu výroku I., II., a IV. a žádal projednání věci dle části páté o. s. ř. Poukazoval dále na další vedení návrhu o námitkách žalobce a účastníka, kde bylo rozhodnuto finančním arbitrem 25. 9. 2018 tak, že námitky navrhovatele, současného žalobce, doručené finančnímu arbitrovi 24. 7. 2018 se zamítají a nález finančního arbitra se potvrzuje, shodně bylo rozhodnuto taktéž o námitkách instituce, tedy Generali Pojišťovny a. s. Žalobce se však neztotožňuje se zamítnutím námitek, z tohoto důvodu proto podal žalobu ke zdejšímu soudu a žádal nahrazení nálezu včetně rozhodnutí o námitkách, neboť uváděl, že finanční arbitr chybně posoudil skutkový stav a vydal nález, a rozhodnutí o námitkách, které založil na vadných právních závěrech, neobstojí. Uváděl, že řízení před finančním arbitrem bylo zatíženo zásadními právními vadami, které nelze zhojit, pro které je tedy nutné návrh v rámci soudního řízení zamítnout, nesouhlasil se závěrem finančního arbitra ohledně neplatnosti článku 12 odst. 1 ZPP pro neurčitost, neboť z nich nelze seznat ani výkladem reálnou výši pojistného za smrt, které žalobce strhával, s tím, že rizikové pojistné bylo v pojistných smlouvách ujednáno dostatečně určitě. Vyjadřoval se i k další argumentaci v nálezu a v rozhodnutí o námitkách uvedené, se kterou nesouhlasil, a taktéž uváděl, že bylo v rozporu s platným právem uloženo žalobci zaplatit povinnost účastníkovi částku 118 000 Kč, nesprávně bylo rozhodnuto o určení částečné neplatnosti pojistných smluv. Žádal proto nález zrušit a nahradit jej novými výroky ve věci samé.
2. Žalovaný žádal žalobu zamítnout, i on shrnul průběh řízení před finančním arbitrem, týkající se návrhu z 20. 2. 2014, ve kterém se navrhovatel domáhal vyslovení neplatnosti pojistných smluv z důvodu, že je uzavřel v omylu vycházejícím ze skutečnosti, jež byla pro jejich uzavření rozhodující, přičemž ho uvedl v omyl pojišťovací zprostředkovatel jednajícím jménem a na účet žalobkyně. Shrnuje vydaná rozhodnutí finančním arbitrem, s tím, že taktéž uváděl, že finanční arbitr v nálezu nepřihlédl ke skutečnostem tvrzeným žalovaným a nezjistil dostatečně skutkový stav věci, a zároveň jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení. Neztotožňoval se s důsledky neplatnosti ujednání o rizikovém pojistném, které dovodil finanční arbitr, případně uváděl oddělitelnost tohoto ujednání. Následně taktéž vzájemným návrhem žádal rozhodnutí ve věci samé tak, že

soud uloží povinnost žalobkyni zaplatit žalovanému částku 336 000 Kč s příslušenstvím a úhradu nákladů řízení.

3. Ve věci soud zjišťoval taktéž vyjádření finančního arbitra, když tento zopakoval důvodnost svých rozhodnutí v předmětném řízení před ním s odkazem na relevantní judikaturu Nejvyššího soudu České republiky, a závěrem žádal zamítnutí žaloby včetně vzájemného návrhu s ohledem na důvodnost argumentace právní i skutkové, zjištěné v rámci původního rozhodování před finančním arbitrem.
4. Podle § 247 o. s. ř. odst. 1, žaloba musí být podána ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí správního orgánu. Zmeškání této lhůty nelze prominout.
5. V prvé řadě se soud zabýval včasností žaloby a taktéž vzájemného návrhu, když bylo zjištěno, že je napadáno rozhodnutí finančního arbitra a navazující rozhodnutí o námitkách, které bylo doručeno 26. 9. 2018, žaloba byla žalobcem podána 26. 11. 2018, tedy lhůta byla ze strany žalobce zachována. Pokud se jedná však o vzájemný návrh žalovaného, tento byl podán až 19. 4. 2019, tedy opožděně. Pod výrokem II. byl proto vzájemný návrh žalovaného pro opožděnost odmítnut.
6. Soud ve věci prováděl dokazování spisem finančního arbitra, když z nálezu finančního arbitra č. j. [REDAKCE] z 20. 7. 2018 má soud za zjištěno, že ve věci navrhovatele R [REDAKCE] D [REDAKCE] proti instituci Generali Pojišťovna a. s., bylo rozhodnuto o povinnosti zaplatit instituci navrhovateli částku 118 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto nálezu (výrok I.), bylo určeno, že pojistná smlouva č. [REDAKCE] a pojistná smlouva č. [REDAKCE] jsou částečně neplatné v ustanovení čl. 12 odst. 1 zvláštních pojistných podmínek pro investiční životní pojištění ZPP IŽP 2005/01 (výrok II.), návrh navrhovatele R [REDAKCE] D [REDAKCE] ve zbývající části podle § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi byl zamítnut (výrok III.) a dále bylo určeno pod výrokem IV., že instituce, tedy Generali Pojišťovna a. s., je povinna zaplatit sankci ve výši 15 000 Kč, protože arbitr částečně vyhověl návrhu navrhovatele R [REDAKCE] D [REDAKCE], a to ve lhůtě 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto nálezu na účet kanceláře finančního arbitra zde uvedený. Z odůvodnění předmětného rozhodnutí se pak podává, že finanční arbitr rozhodoval na základě listinných důkazů předložených ze strany účastníků a dospěl k závěru o částečném promlčení nároku na vydání bezdůvodného obohacení z neplatných pojistných smluv nebo jejich částí před 24. 1. 201, to je 2 roky před podáním návrhu na zahájení řízení v subjektivní promlčecí době, když shrnul relevantní právní předpisy, na základě nichž k promlčení dospěl, respektive důkazy listinné, včetně audionahrávky, ze kterých dovozoval povědomost o důvodu neplatnosti pojistných smluv a vzniku bezdůvodného obohacení. Zamítavě pak posoudil rozpor námitky promlčení s dobrými mravy, který byl tvrzen, když uváděl, že navrhovatel nedoložil žádné závažné důvody, které by mu bránily ve včasném uplatnění tvrzeného nároku, nezdůvodnil, proč se po uzavření pojistných smluv v roce 2005 až do roku 2014, kdy podal návrh na zahájení řízení před finančním arbitrem, nezajímal o osud svých peněžních prostředků zaplacených instituci, ani v čem konkrétně by měly spočívat závažné důsledky promlčení nároku navrhovatele. Žádné okolnosti nenasvědčují pak tomu, že by námitka promlčení ze strany instituce byla zneužita v rozporu se zákonným účelem promlčení. Dále své rozhodnutí finanční arbitr opřel o další listinné důkazy, které hodnotil, s tím, že dospěl k závěru, že smlouva, na jejímž základě nedochází k přenesení pojistného rizika a která nereflektuje pojistný zájem, tak odporuje smyslu a účelu zákona o pojistné smlouvě, pojistné smlouvy jsou smlouvy o investičním životním pojištění, které kombinují v sobě pojistný i investiční produkt. Pro případ pojištění smrti obsahují garantovanou částku 2 000 Kč a lze v této části na ně nahlížet jako na pojistné smlouvy. Finanční arbitr tedy uzavřel, že pojistné smlouvy po jejich zkoumání jsou smíšeným produktem, který obsahuje jak pojištění sjednané pojistnou smlouvou, tak i investici, ta část pojistných

smluv, která se zabývá pojištěním, má jako pojistná smlouva podstatné náležitosti, které zákon vyžaduje pro pojistnou smlouvu. Pokud jde o sjednání poplatku včetně rizikového pojistného v pojistných smlouvách, tyto dle finančního arbitra byly sjednány určitě ve smyslu § 37 odst. 1 starého občanského zákoníku, finanční arbitr však shledal, že ujednání článku 12 odst. 1 zvláštních pojistných podmínek je neplatné pro neurčitost ve smyslu § 37 odst. 1, starého občanského zákoníku, když poukázal na její znění. Uvedl, že z nich nevyplývá a to ani výkladem seznatelná reálná výše, ani vodítko ke stanovení výše rizikového pojistného na smrt, které instituce z podílového účtu strhávala. Finanční arbitr následně dospěl k shledání neplatnosti pouze ujednání týkajícího se rizikového pojistného, v ostatních částech neshledal pojistné smlouvy neplatnými. Finanční arbitr následně shledal s ohledem na již vysvětlené promlčení, které bylo řádně vzneseno, že lze navrhovateli přiznat pouze rizikové pojistné na smrt stržené po 24. 1. 2012, a tedy uvedl, jak dospěl k výši pojistného, které bylo strháváno ve výši 118 Kč celkově. Proti předmětnému rozhodnutí byly podány námitky instituce, což má soud za prokázáno z tohoto podání, předané k finančnímu arbitrovi ze strany Generali Pojišťovny a. s. k bodům I., II., a IV., nález finančního arbitra dne 3. 8. 2018, z pojistných podmínek pro investiční životní pojištění ZPP IŽP 2005/01, především pak z článku 12 a 13 podmínek, má soud za zjištěno jejich znění, které bylo následně napadáno a o kterém bylo rozhodováno v rámci nálezů finančního arbitra, konkrétně z odstavce 1 článku 12 vyplývá, že pojistitel snižuje každý měsíc podílový účet pojistníka o rizikové pojistné za rizika sjednaná v pojistné smlouvě. Z rozhodnutí o námitkách z 25. 9. 2018 vydané finančním arbitrem pod č. j. [REDAKCE] má soud za zjištěno, že námitky navrhovatele R [REDAKCE] D [REDAKCE] byly zamítnuty a nález finančního arbitra byl potvrzen, shodně bylo rozhodnuto pod výrokem I., kdy byly zamítnuty námitky instituce Generali Pojišťovny a. s. a nález finančního arbitra byl potvrzen. Pokud jde o argumentaci, tato vycházela z původní argumentace uvedené v nálezů finančního arbitra.

7. Soud uvádí, že při zjišťování skutkového a právního stavu věci se zcela ztotožnil s právní argumentací uvedenou ve spisu finančního arbitra, respektive vycházel z odůvodnění rozhodnutí – nálezů, včetně rozhodnutí o námitkách, když tyto shledal zcela důvodnými. Soud vlastní dokazování další nad rámec shora uvedeného již neprováděl, postupoval podle § 250 a odst. 2 o. s. ř. s tím, že vzal za svá skutková zjištění správního orgánu. Mezi žalobkyní a žalovaným o samotném skutkovém stavu věci spor nebyl, základem byl spor o interpretaci a právní posouzení předmětných tvrzených neplatných ujednání, které byly zjištěny. Soud na základě provedeného dokazování pak uvádí, že interpretace ze strany finančního arbitra o neplatnosti smlouvy je důvodnou, následně však dodává, že soud shledal v tomto směru předmětnou pojistnou smlouvu za neplatnou z důvodu absence konkrétního ujednání o výši rizikového pojištění pro případ smrti, když výše plnění, kterou měl žalovaný žalobci na pojistném plnit, nebyla ve smlouvě konkrétně ujednána. Tato nevyplývá ani ze žádných dalších předložených dokumentů, z pojistných podmínek ani jiných tabulek. Samotné pojistné pak bylo možno zjistit až ze samotného výpisu, kde byla částka uvedena jako pojistné. Při právním hodnocení soud uvádí, že dospěl k závěru, že toto ujednání není od ostatního obsahu smlouvy oddělitelné, neboť bez konkrétního smluvního určení nelze faktickou částku, která má být každý měsíc na pojistném strhávána, relevantně zjistit, v tomto vycházel z § 2 zákona č. 37/2004 Sb. V projednávaném případě je pak nutné postupovat podle § 37 odst. 1 starého občanského zákoníku (z. č. 40/1964 Sb.), když se jedná o neurčitost takto sjednaného pojistného, která se dotýká celého smluvního vztahu k takto sjednanému rizikovému pojištění pro případ smrti, kdy je nezjistitelné, jaká část běžného pojištění po odečtení rizikového pojistného má být investována do nákupu případných dalších podílových jednotek. Soud proto uvádí, že shledal celou smlouvu za absolutně neplatnou z důvodu absence konkrétního ujednání o výši rizikového pojištění, dle § 40a občanského zákoníku a

contrario, když soud k této absolutní neplatnosti pak přihlíží z úřední povinnosti. S ohledem na skutečnost, že obsahem přezkumu finančního arbitra byl právně neplatný článek 12 odst. 1 zvláštních pojistných podmínek pro investiční životní pojištění, soud dospěl k závěru, že právě vzhledem ke shora uvedenému, a to absolutní neplatností pro neurčitost uvedené smlouvy, je pak také absolutně neplatným tento uvedený článek a dospěl k závěru, že pokud jde o přezkum rozhodnutí finančního arbitra žádaný žalobcem, rozhodnutí je v tomto ohledu správné. Na místě pak bylo žalobu pod výrokem I. zamítnout v plném rozsahu. Soud pak nad rámec toho uvádí, že finanční arbitr správně rozhodl i pokud jde o další výroky předmětného nálezu finančního arbitra, bylo na místě proto i v rámci tohoto rozhodnutí zamítnout i další výroky, které byly napadeny (výrok I., II., a IV.). Soud proto rozhodl ve smyslu ustanovení § 250i o. s. ř. spolu s použitím §250k o. s. ř.

8. O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval ve smyslu ustanovení § 142 odst. 2 o. s. ř., když žádný z účastníků nebyl se svým návrhem úspěšný, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků ani nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího ve 3 vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem či nařízením exekuce.

Praha 3. října 2019

Mgr. Lucie Vítková v.r.
soudkyně